

DE VOGELWET 1936

Op verzoek van lezers zullen we in het vervolg in deze rubriek vragen betreffende de Vogelwet. opnemen, die beantwoord worden door de heer H. J. A. de Reuver, Hoofdcontroleur-Vogelwet.

De heer H. B. te Harlingen schrijft ons het volgende: Een dame bracht bij mij een door de kat gevangen waterhoen, echter zonder C-2 vergunning. Voor de goede gang van zaken stuur ik haar naar het politiebureau om die vergunning te halen. Het waterhoen is jachtwild en wordt niet genoemd in de Vogelwet 1936. Op het politiebureau redeneerde men zo:

Het is een jachtvogel, mag niet geschoten worden, mag dus ook niet vervoerd worden, dus nemen we hem in beslag.

Dit geldt dus m.i. ook voor grutto's, tureluurs, kemp-hanen e.d., jachtwetvogels, waar de jacht niet op is geopend en derhalve mogen we ze dus thans niet prepareren.

Dan nog een geval met een C-2 vergunning. Een mijnheer uit Jorwerd zend mij een kerkuil zonder vergunning. Ik maak hem hierop attent en berg de vogel zolang in een vrieshuis. Daarna vraag ik de politie het beest te bekijken en een vergunning te willen schrijven. Het dier is bekeken en in orde bevonden. Een vergunning krijg ik echter niet. Ik vraag er de administrateur van de politie naar, die mij mededeeld de politie te Mantgum (bij Jorwerd) ervan op de hoogte te hebben gesteld. Het komt wel in orde. Ik hoor weer niets en vraag de afzender van de vogel naar Mantgum te fietsen en de vergunning te halen. Na drie weken ontvang ik de vergunning. Mijnheer dit is toch de weg niet. Hoe komen wij hier uit?

ANTWOORD

Het prepareren van waterhoentjes is zonder meer vrij. Ook het verhandelen, vervoeren en onder zich hebben daarvan in geprepareerde toestand. Voor het vervoeren naar een preparatuur kan geen Vogelvergunning C-2 worden afgegeven, daar deze maatregel alleen geldt voor bij de Vogelwet 1936 beschermde vogels. Daar de jacht op waterhoentjes niet is geopend, mag deze vogel noch levend noch dood worden vervoerd. Formeel is het derhalve juist, dat de politie te Uwent het waterhoentje in beslag nam. Betrof het een vogel, waarvan duidelijk bleek, dat deze niet opzettelijk was gedood, dan zou ik er persoonlijk geen bezwaar tegen hebben gehad, dat deze werd opgezet. Het is m.i. niet juist, dat de politie te Harlingen een dode vogel bekijkt en daarna de politie te Mantgum telefonisch verzoekt daarvoor een Vogelvergunning C-2 te verstrekken. Ik acht het ook vreemd, dat de politie te Mantgum achteraf een dergelijke vergunning heeft verleend. Immers, het ver-

voer van de dode kerkuil was toch reeds geschied. In deze ware het beter geweest, wanneer de politie te Harlingen een verklaring had afgegeven, waaruit blijkt, dat men de vogel heeft gezien en in orde heeft bevonden. Bij contrôle van het preparateursregister zal dit als regel geen moeilijkheden geven. In de practijk kunnen zich vaker moeilijkheden voordoen met de Vogelvergunning C-2, daar niet iedereen, die een enkele maal een vogel laat opzetten, op de hoogte is van de desbetreffende voorschriften. Het is de taak van de preparateur de betrokkenen op de voorschriften te wijzen en wanneer hij adverteert, kan het nuttig zijn, dat hij daarvan melding maakt in de door hem geplaatste advertenties, waardoor deze maatregel op den duur zeker meer algemene bekendheid zal krijgen. dR.

De heer G. K. te Ede vraagt ons het volgende:

Kan een Controleur-Vogelwet eventuele kosten, die bij het opmaken van een proces-verbaal gemaakt moeten worden, declareren? Ik doel hier op: a. telefoonkosten, (b.v. met de Ambtenaar van het O.M.); b. verzendkosten van in beslaggenomen goederen; c. eventuele reiskosten, b.v. voor het afleveren van in beslaggenomen levende vogels, die om bepaalde redenen niet in vrijheid gesteld kunnen worden; d. of voor andere soortgelijke onkosten.

ANTWOORD

In normale gevallen zullen bij het opmaken van een proces-verbaal geen onkosten behoeven te worden gemaakt. *Als regel geeft men toch kennis van het geconstateerde strafbare feit aan de plaatselijke politie.* Men kan daar zo nodig telefoneren met de betrokken Ambtenaar O.M. en verder eventueel in beslag genomen voorwerpen deponeren met het verzoek deze na ontvangst van het proces-verbaal te willen deponeren ter Griffie van het Kantongerecht, binnen welks arrondissement de overtreding werd gepleegd. Bij inbeslag-neming van levende vogels, die om de een of andere reden niet in vrijheid kunnen worden gesteld, lijkt het mij niet nodig, dat de verbalisant dergelijke vogels persoonlijk naar het adres van de bewaarder brengt. Men kan ze verpakt in een geschikte doos of kistje per spoor verzenden. Is het noodzakelijk, dat kosten worden gemaakt, dan kan men zich voor een eventuele vergoeding daarvan wenden tot de Hoofdcontroleur-Vogelwet. dR.